

Nico paranteli viimeisenä elinvuotenaan suhdettaan poikaansa Ariin. Nicoa näyttelee Trine Dyrholm, Aria Sandor Funtek.

Nico elää valkokankaalla

Elokuvan Nico, 1988 päähenkilö on taiteilija, narkomaani, äiti ja ikoni.

HAASTATTELU

● Paremmiin taiteilijanimellään Nico tunnettu Christa Päffgen nousi esille laulajana Velvet Undergroundin levyllä. Vuonna 1988 pyöräilyonnettomuuden seurauksena menehtyneestä Nicosta tuli kuolemansa jälkeen kulttuuri-ikoni.

Nyt hänestä on tehty elokuva. Nico, 1988 keskittyy viimeiseen elinvuoteen, jolloin hän kiersi itäisen ja läntisen Euroopan nuhjuisia keikkapaikkoja ja paransi suhteitaan poikaansa Ariin.

"Elokuvasa on ironinen taso, sillä Nico oli ironinen ihminen", käsikirjoittaja-ohjaaja Susanna Nicchiarelli summaa.

Nico, 1988 on tosiaan epätavallinen elämäkertaelokuva. Mukana on ronskia aikuisen narkomaanin hölmöilyjen seuraamista ja toisaalta kaihoa sekä monikerroksista huumoria. Kehyksenä on kuohuva Eurooppa juuri ennen kylmän sodan päättymistä.

Juuruiluhengessä elokuva voisi tarjota loputtomasti viittauksia nuoren, mallina työskennelleen Nicon mieskuvioihin, mutta ainoastaan yksi entinen rakastaja mainitaan: Jim Morrison.

"Nimien tiputtelu olisi vulgääria. Kaikki tietävät, että Ari on Alain Delonin poika. Ne jotka eivät sitä jo tiedä, eivät välitä", Nicchiarelli sanoo.

Morrison on poikkeus, koska tuo suhde myös vaikutti laulajan uraan. Nimenomaan hänen kannustamana Nico keskittyi oman musiikin tekemiseen.

"Toki olisin voinut tehdä elokuvan, jossa listataan kuuluisat

kumppanit. Rakastumiset olivat kipeitä ja intensiivisiä, ja varmasti omien elokuviensa arvoisia."

"Nico oli ironinen ihminen."

Ohjaaja-käsikirjoittaja
Susanna Nicchiarelli

Nicchiarellilla oli vain yksi nimi mielessään Nicon esittäjäksi. Tanskalainen, muun muassa Perilliset -sarjassa ja Oscar-palkitussa elokuvassa Kosto näytellyt Trine Dyrholm voi vaikuttaa oudolta valinnalta, sillä hän ei ole Pffaffen näköinen.

"Jos Nico oli pimeyden ylipapitar, Trine on maailman positiivisin ihminen. Ristiriitaa tarvittiin."

Dyrholmin Nicolla on persoonallinen ja absurdiin kallistuva

huumorintaju. Hahmo on kovin kokenut ja karskikin, mutta myös herkkä ja haavoittuvainen.

"Näköiseltä ihmiseltä edellytettäisiin imitaatiota: ole juuri kuin Nico meidän mielikuvissamme on."

Nicchiarelli kuvailee, että A-kerran arvioi äitinsä tuhoutumattomaksi, ja että tämä tuli varmaankin elämään poikaansa pidempään.

"Tämä on ominaisuus, jonka Trinestä voi uskoa: hän on tuhoutumaton."

Nicchiarelli sanoo elokuvan tarjoavan vastakohtia kliseillä langenneista tähdistä.

"Nico kuoli aivan sattumalta. Kuolema ei ole osa tarinaa, joten en näytä häntä nousemassa pyörän selkään." KALLE KINNUNEN

► Nico, 1988 Rakkautta & Anarkiaa -festivaaleilla Orionissa 21.9. klo 21.